

DANE RUDHYAR: BLÍŽENCI

V Blížencích vstupujeme do poslední fáze jarní zkušenosti. Síla Dne, kterou jsme viděli, jak v nedospělém rozjaření tryská a zurčí jako horský potok (Beran), v Býku dospěla do klidnější podoby rovin, zúrodněných prací člověka. Dynamická energie přírody se stala organickou aktivní silou – energií, která je používána a zaujímá funkci v ekonomii života. Adolescent potkal své první lásky. Naučil se cítit po svém a vymezit sám sebe jako jedince mezi svými příbuznými. Pochopil, jak vyjádřit – tak, aby to mělo aspoň trochu formu – síly, zděděné po předcích, pramenící z jeho tradice. A teď stojí před úkolem rozšířit svou schopnost lidského vztahu – a vlastně všech možných vztahů, vně i uvnitř něj samého. Celá jeho bytost teď volá po intenzivním rozšíření sféry zkušeností. Plnou příležitost mu k tomu dá třeba život na škole, příležitost setkávat se s novými kamarády, hroužit se do spousty nových myšlenek, prožívat nové stránky sebe sama při rozptylování energie svých citů mezi nespočetné neznámé objekty a osobnosti.

Síla Noci se v Blížencích dostává do nejnižšího bodu. Zastupuje tady sílu rodinné dělohy, kolektivní tradice, všech jemných pout a zvyků, které lpějí na mladém člověku, dychtícím po setřesení všech možných vazeb k minulosti, v níž přes to přese všechno má své kořeny. Zákonitě odmítá taková pouta vůbec uznat; ale celý jeho naparovačný a povznášející pocit nezávislosti je z valné části jen negativní reakcí proti všemu, co ho v hlubinách nevědomí dosud spoutává. Dosahuje své iluzorní svobody PROTI kolektivitě předků – ale skutečná svoboda je osvobozením se OD toho, co bylo vědomě naplněno, a pak odvrženo coby pouto, ale jakožto pevná podpora ponecháno.

Mladý člověk však nemá čas se rýpat v komplexech nebo analyzovat způsob, jak funguje ta touha se vymanit ze zaběhnutých a daných vztahů života rodiny. Jediné, o co se snaží, je rozšířit do nových oblastí a propojit s množstvím nových faktorů, všemi prostředky, kterými vládne, svůj dosud nejistý pocit osobnosti. Na čistě biologické úrovni jsou surovinami asociativní aktivity dojmy, počítky, bezprostřední reakce na vjemy smyslů a vědomí. Na úrovni mysli jsou vzpomínky, srovnávání, analýza, a formování mentálních představ ve slova fázemi aktivity, která rozvíjí intelekt používáním jazyka. Tento rozvoj je od počátku obsažen ve sféře nejbližšího okolí a neustále se přímo týká jedince, který se jeho prostřednictvím napojuje na stále rostoucí počet různých stránek lidské povahy.

V Blížencích vidíme jazyk v jeho počátečním stadiu, mysl, rodící se s tvůrčím zápalem jarní síly Dne. Je tu básník, umělec slovy vyjadřující sebe sama z čisté radosti z budování vlastní osobnosti rozšiřováním a učením se určitým zkušenostem ve vztazích – básník, ještě ne filozof; slova, která mají původ v představách o životě a v osobní zkušenosti, spíše než v hledání univerzálních významů, podmíněných společenskou zkušeností (Střelec).

Na komplexnějších úrovních mentálního rozvoje nalézáme sílu Blíženců, projevující se jako úsilí o klasifikaci, o uspořádaný výčet, o logiku; tj., o strukturované vzorce asociace. Jedinec, naplněný silou Dne, má tendenci být komplexitou své osobní zkušenosti zavalen. Je toho tolik, co pociťuje, čeho se dotýká, co mlhavě vnímá. Svět je tak plný květin, noci tak zářivé, plameny vnitřního ohně šlehají v tak složitých obrazcích žití, že je nutno za každou cenu vyvinout nějaký jednoznačný řád, nemá-li se rašící osobnost tou intenzitou „extenze bytí“ načisto rozpráší.

Proto musejí Blíženci klasifikovat, nacpávat do ustavených kategorií to vše, co vnímají, musejí vytvářet slova, aby jim pomohla zapamatovat si vůni prchavých zážitků, musejí prchavosti lidských kontaktů vnutit logické škatulky. Je třeba najít odpovídající cesty, které je povedou, rámeček pro jejich aktivity. To zároveň odkrývá polární opozita, dobro a zlo, správné a špatné, což se stává orientačními body, jimiž lze zaměřovat kurs. Z osobních zkušeností to vytváří symboly kosmických entit. Musí se to projevit navenek. A hle! svět je zalidněn bohy a elementály, démony a „Mistry“. Aťsi to jsou slova; jde o projekce zkušeností patřičně klasifikovaných, jimž byla dána jména – jména, která slouží jako zástěny, střežící nezralou osobnost před šokem z neočekávaných prožitků a proměn; jména, jež jsou užitečnými prostředky k tomu, aby se člověk cítil jistě na bezpečné půdě; berličky pro život.

Bylo to právě toto hledání osobní, intelektuální jistoty uprostřed stále se proměňujícího toku zkušeností, z čeho se zrodila řecká logika, sylogismus, klasická evropská věda tak, jak ji pojal Descartes. Když člověk začal rozvíjet více autonomní a méně instinktivní formy myšlení, ocitl se náhle v neznámé oblasti psychologických spleťností a mentálních proměn, rychlých jako blesk.

Kdo zadrží prchavé myšlenky? Kdo by se nebál podivných vylomenin mysli, té mysli, jejíž nebezpečné nejistoty jí vysloužily název „jatka Reality“?

Logika byla ustavena – stejně jako bylo ustaveno „dobro a zlo“ - k tomu, aby dala člověku více jistoty uprostřed divokého proudu prožitků, vyvolávaných silou Dne a její neustále se obnovující dychtivostí po nových věcech, nových vjemech, nových pocitech, nových vzrušeních, nových snech. Zpočátku bylo to vše ustaveno pro jedince, kteří byli průkopníky v nově se otevírajících oblastech osobní psychologické zkušenosti; oblastech, které záhy musely být zaplněny strážci a různými „tabu“ pro nebezpečné nebo slabé. Bohové a sylogismy, Mistři a algebry, byli a dosud jsou nutnou ochranou pro ty, kdo jsou tak nejistí ve své individuální identitě, tak uzavření v rasově-biologické děloze kolektivních instinktů, tak snadno obluditelní výpary krve, že jim ve stinné temnotě psyché neustále hrozí „zhroucení osobnosti“.

Z různých systémů a stanovených technik, vzniklých z oné potřeby, se rovněž zrodily nejrůznější mytologie. Zrod plné a svobodné individuality je v evolučním procesu vesmíru tak závažným děním, že každá jeho fáze musí být pečlivě připravena. Slova jsou bezpečnostními pomůckami; vše neznámé přizpůsobují kolektivní normě. Etické systémy a logika stanovují hranice, za nimiž přehnaně troufalý člověk neustále tuší hrozbu katastrofy. Všechny tyto struktury se jakožto sociální systémy plně rozvinou až ve fázi Střelce, avšak v Blížencích je jedinec sám *musí* vytvořit. Tvoří je z vlastní životní potřeby, se vší vervou představivosti, podníčené novými vztahy, jimž lze čelit a uvést je do vztahu s dřívějšími zkušenostmi jedině tehdy, jsou-li pojmenovány; tvoří je jako básník. A v původním slova smyslu je každý básník „mágem“.

Člověk-Blíželec pojmenovává, je tudíž mágem, který kontroluje přírodní síly tím, že vyslovuje jejich „pravá jména“. Slova moci, zaklínání, magických formulí jsou nejranějšími formami poezie; a v průběhu času veškerá kultura vyplývá z této prvotní snahy čelit s jistotou a pozitivní vůlí neznámu a tajemným bytostem noci. V Blížencích už člověk cítí nadcházející vzestup síly Noci. Ví, že jí musí čelit. Připravuje se k vybudování domova, kde se setká s cizincem – který je zároveň Milovaným. Osobnost se může ve vší plnosti vyvést pouze z takového setkání. V té konfrontaci však jsou pro Self-Vnitřní já tak nebezpečné možnosti, že se musí vymezit, obehnat co nejvíce slovy a *tabu* : proto manželství, domov, monogamie a všechny společensko-etické regule okolo setkání jednoho Self s druhým. Nejistota, kterou pociťuje Blíželec, se však od té Beranovy kvalitativně liší. Není to mlhavý strach před stržením zpět do minulosti, ale velmi konkrétní vědomí, že se *musí* vybudovat pevné struktury a formulace, nemá-li se to, co je prožíváno, úplně ztratit, nebo nemá-li se osobnost roztržiti v nesčetné nesourodé reakce na stále nové a nové zkušenosti.

Plné pochopení toho, co se skrývá v aktivitě lidské bytosti během fáze Blíženců její zkušenosti, spočívá v rozlišení dvou základních typů organických vztahů. Během této fáze má

každý člověk možnost převést centrum svého vědomí z jednoho typu ve druhý, a z toho povstávají psychologické problémy pro Blížence typické.

První typ vztahů náleží do říše Býka. Je to *zemský vztah*, symbolizovaný skutečností, že každá rostlina, která roste na povrchu naší planety, má kořeny ve stejné půdě. Jelikož existuje pouze jediná zemská kůra (a to i pod hladinou oceánů), všechny rostliny jsou svými kořeny navzájem ve vztahu. Jedle ve Skalistých horách, borovice v Georgii a dub v evropských horách, všechny rostou ze stejného pevného a kompaktního zemského povrchu. Tento typ propojení svou podstatou charakterizuje všechny vztahy, odehrávající se ve znamení Býka: vztah přes „kořeny“ bytí (fyzický kontakt, jídlo, sex atd.) - vztah určený společnou vazbou k zemi, a obecně k faktoru „plodné substance“ na jakékoli vnímatelné úrovni.

Druhým typem spojujícího vztahu je *vztah prostřednictvím vzduchu*; vzduchu, který všechny živé organismy dýchají – ať už rostliny, zvířata nebo lidé. My všichni jsme, konkrétně a skutečně, spojeni s každým dýchajícím organismem. Ať jsme ve svém pocitu nadřazenosti a decentnosti při procházce po Park Avenue sebepyšnější a sebevíc odlišní, nabíráme chtě-nechtě do svých nejvnitřnějších hlubin plic a krve úplně stejný vzduch, který před chvílí dýchal špinavý dealer, prostitut nebo zločinec v nedalekém slumu. Nikdy bychom si nepomysleli, že se někdy s těmito lidmi ocitneme třeba jen ve stejné místnosti, ale vzduch, který před chvílí dýchali, je teď v našich plicích. Nemůžeme ze vztahu uniknout – to by znamenalo okamžitou smrt. Úzký kruh našich vědomých vztahů k ostatním lidem je tudíž *rozšířen*, proti naší vůli, vzduchem, který dýcháme.

Vzduch nás rovněž spojuje v našem základním způsobu vyjádření, v řeči; zvuk se šíří vlněním vzduchu. Vzdušné vlnění nás doma spojuje s letadlem, letícím vysoko nad námi, neboť slyšíme zvuk motoru. Vzduch přenáší pyl, který způsobuje sennou rýmu. Ať si kolem našeho drahého ega vystavíme sebesilnější zdi pevnosti, aťsi jsme ve svém „izolacionismu“ sebepyšnější a sebevíc sobečtí – vzduch se těm našim dětinskostem vysmívá a nutí nás být ve vztahu, být sjednoceni právě s tím, čemu chceme utéct. Proto je vzduch tím živlem, skrze nějž člověk zažívá základní „extenzi vztahů“. A Blíženci jsou prvním vzdušným znamením zvěrokruhu.

Intenzivní rozšiřování bytí pomocí neustálého hledání nových a nových vztahů; to je podstata lidské zkušenosti v Blížencích. Na biologické úrovni tato extenze začala, když se jakožto nový evoluční faktor v oblasti živých organismů objevila lidská ruka. A ruka – „ovládaná“ Blíženci – je prvotním symbolem království člověka, na úrovni organického života. Tím, že začal používat ruku, stal se člověk výrobcem nástrojů. Paleta jeho zkušeností se nesmírně zpestřila, neboť mu nástroje umožnily kontrolovat a měnit vlastní prostředí. Nová spojení vedla k novým uspořádáním vztahů a k postupnému zjemňování nervových reakcí a nervové citlivosti. Od

rukou k nervům a mozku; tento proces rozvoje osobnosti je řízen Blíženci. A v jeho průběhu se rodí člověk-myslící, potomek člověka-činícího.

V Beranu člověk nezakouší myšlení jakožto asociativní proces, založený na surovinách jeho osobních zážitků. Zakouší „ideje“ – které mu přicházejí shůry, nebo v něm klíčí jako semena minulosti, semena, která patří do předchozí fáze cyklu, kde dominovala síla Noci. V Býku se tyto ideje nebo inspirující zjevení noří do substance lidských pocitů a organických reakcí. Až v Blížencích se skutečně objevuje myšlení jakožto ucelený a funkční proces organického chování, řízeného silou Dne.

Myšlení, kontrolované silou Dne, je značně odlišné od myšlení ve Střelci, které je ovládáno silou Noci. Myšlení Blíženců je na jedné straně vztaženo k potřebám osobnosti, a na straně druhé je něčím, co je absorbováno z okolí. Je se mu učeno. Na jakékoli úrovni je myšlení Blíženců myšlením přenášeným; myšlením, které dává konkrétní výraz impulsům a inspiracím, zažitým během fáze Berana. Je to verbální myšlení, podmíněné jazykem. Myslitel-Blíženec vybírá z pokladnice minulých civilizací slova a pojmy, které mu slouží jako prostředky k tomu, aby rostl jako osobnost. Myslí *psychologicky*; typický Střelec naproti tomu myslí *společensky*. To proto je Blíženec spíše básníkem než filosofem. Staví ze slov, tak jako ruce stavějí z jílu, kamenů a dřeva. Staví však proto, že osobně *musí* růst touto zkušeností, proto, že se tím stavěním učí fungovat jako autonomní a soudržná osobnost.

...Roky na škole; roky učednické, roky výprav do nových světů, roky, kdy jsme přitahováni a odpuzováni dotykem, úsměvem, hluboce nejistí a přesto agresivně jistí; čím víc je daný, tím více se tok života zdá být uchopitelný rukama nebo mozkiem, který promítá symboly, představy, slova, aby nás znovu a znovu ujistil, že víme a známe – to je fáze Blíženců; vstup do širého světa lidské společnosti, brána k velkému zážitku spojení s Milovaným.

zdroj: **DANE RUDHYAR: ASTROLOGICKÁ ZNAMENÍ – PULZ ŽIVOTA**
vydalo v roce 2002 nakladatelství **PŮDORYS**, Dejvická 30, 160 00 Praha 6
tel. /fax: +420 224 323 133,
pudorys@seznam.cz, <http://pudorys.firstnet.cz/>

VYTVOŘENO VE SPOLUPRÁCI S

ASTROLOGICKOU ŠKOLOU PRO STATEČNÉ
PAVLA TURNOVSKÝHO & MARTINY LUKÁŠKOVÉ
u příležitosti 20. výročí jejího založení v roce 1992

Pavel.Turnovsky@gmail.com - astrologMarLuk@seznam.cz

www.rezonance.cz
www.transformator.cz
www.astrologie.cz
www.astropsycholog.cz